

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA
2011

6. volební období

90/7

Stanovisko

prezidenta republiky,

jímž vrátil Poslanecké sněmovně zákon, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů

Prezident republiky

V Praze dne 23. června 2011
Č. j.: KPR 4056/2011

Vážená paní předsedkyně,

využívám své pravomoci dané čl. 50 Ústavy České republiky a **vracím Poslanecké sněmovně zákon ze dne 7. června 2011**, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb. o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 13/1997 Sb. o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

Při svém rozhodování jsem vycházel z těchto argumentů:

Zákon, který přináší výraznou změnu v systému omezování znečištění, který není vládním návrhem, nýbrž poslaneckou iniciativou, a který zavádí sporné regulační mechanismy, **neprošel standardní legislativní procedurou**. Argumentace, že zvolený způsob přípravy a schvalování zákona umožní rychlejší řešení problému, je chybná.

Zdravé a čisté ovzduší je nepochybně jedním ze základních faktorů, určujících kvalitu života lidí. To však neznamená, že má být pod záminkou snahy o čistotu ovzduší přijímán nekvalitní zákon. Vím dobře, že kritizovat zákony s tímto tématem je velmi nevděčné, neboť kritik riskuje nařčení, že mu na zdravém ovzduší nezáleží, ale přesto to musím udělat.

Na čistotě ovzduší mi zejména v dlouhodobě poškozených průmyslových aglomeracích velmi záleží, ale nemohu se smířit se zákonem, který zamýšlené pozitivní výsledky nepřinese a navíc bude mít za následek nezamýšlené důsledky negativní.

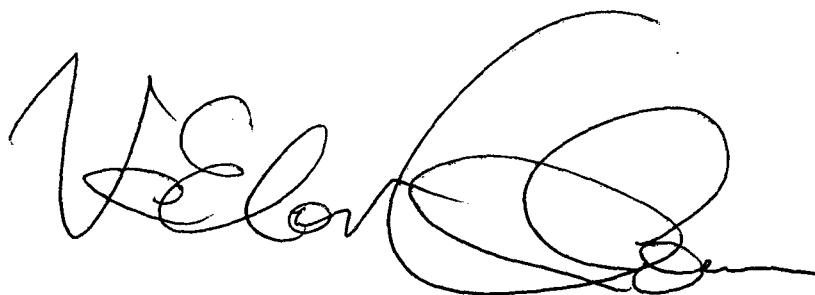
Předkladatelé zákona jako svůj cíl deklarovali především zlepšení životního prostředí na Ostravsku, a to formou omezení průmyslových emisí a formou regulace dopravy. Nástroje, které mají dosažení tohoto cíle přinést, však životnímu prostředí nepomohou, ale jako nepřímý efekt zhorší prostředí právní a podnikatelské.

Zákon zvyšuje míru regulace podnikání tím, že umožňuje vládě nařídít omezení výroby firmy bez ohledu na to, zda konkrétní firma emisní limity plní či nikoli.

Zákon dává obcím právo udělovat výjimky povolující vjezd do nízkoemisních zón a výjimky z územních emisních stropů. Oba typy výjimek vytvářejí prostor pro korupci a voluntarismus.

Tento zákon umožňuje v různých lokalitách stanovit pro podnikání zcela rozdílné podmínky. Pokud se u nás právě teď vedou zásadní a nákladné (i pro stát) arbitrážní spory o to, zda stát smí zákonem změnit předem dané podmínky pro podnikání např. v oblasti elektrovoltaiky, je velmi pravděpodobné, že by vymezení právního prostředí pro podnikání jen pomocí podzákoných norem byla úspěšně právně napadána.

Z odlišných výsledků projednávání zákona v obou komorách Parlamentu vyplynulo i to, že zákonodárci nenalezli shodu, jakým způsobem žádoucího stavu dosáhnout. **Senát sněmovně zákon vrátil. Připomínky věcného i legislativního charakteru k návrhu zákona ve svém stanovisku uplatnila i vláda.** Neztotožnila se mimo jiné s tvrzením předkladatelů v důvodové zprávě, že zákon nevyvolá dopady na státní rozpočet a na veřejné rozpočty krajů a obcí. Vláda v této věci připravuje vlastní úpravu. Doporučuji vyčkat na předložení vládního návrhu, proto tuto normu Poslanecké sněmovně vracím.

Vážená paní
Miroslava Němcová
předsedkyně Poslanecké sněmovny PČR